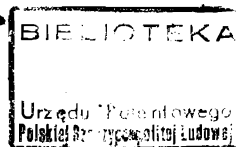

4 maja 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B 65 g, 17/06

Nr 3322.

Kl. 81 e 2.

Heinrich Gross
(Görlitz, Niemcy).

**Przenośnik łańcuchowy z przymusowem samoczynnem wypróżnianiem
do ceramicznego i ziarnistego materiału.**

Zgłoszono 14 maja 1920 r.

Udzielono 28 października 1925 r.

Pierwszeństwo: 21 października 1915 r. (Austria).

Są znane przenośniki łańcuchowe z samoczynnem opróżnianiem do ceramicznych i ziarnistych mas. W tych urządzeniach łańcuch o otwartych ogniwach jest prowadzony nad powierzchnią dna, które zamyka u dołu ogniwa, a opróżnianie następuje przez wypieranie masy przenikającej pomiędzy ogniwa wyskokami na obwodzie bębnow łańcuchowych. Tego rodzaju łańcuchy podlegają znacznemu tarcia o nieruchomą powierzchnię dna, a ich sworznie przegubowe, do których smar nie dochodzi, zużywają się, przez co trwałość ich jest niewielka, a ciągłe poprawki i odnawianie znacznie zwiększają koszty ruchu.

Powyższe wady dadzą się usunąć za pomocą kubełkowego przenośnika, w którym na ogniwach umocowano wygięte denka o krzywiźnie kół napędowych przenośnika z bocznymi ściankami i które są sterowane przez przesuwające się na kółkach ogniwa łańcuchowe tem, że przy podnoszeniu się na te kółki przechodzą na ich obwód. Kiedy zwykłe przenośniki pasowe nadają się do ruchu poziomego, gdyż nie mają odpowiednich wgłębień w kształcie kubków, to niniejszy przenośnik może być użyty do przewozu i w kierunku pionowym lub innem dowolnem nachyleniu, co osiąga się przez to, że wygięte płytki są przy końcowym biegu obracalnie umo-

cowane przy ogniwach łańcuchowych i z przodu niosą zamykające łuki, po których ślizgają się tylne krawędzie przednich płyt. Każdy łuk zamykający tworzy z każdą przed nim idącą wygiętą płytą w ten sposób kubełek. Przy przejściu na obwód kierujących krążków wygięte płyty wyrzucają z wytworzonych poprzednio kubków przyjęty materiał, którego resztki mogą być całkowicie usunięte przez zgarniacz.

Na rysunku jest przedstawiony przedmiot wynalazku na fig. 1 w przekroju pionowym, a fig. 2 przedstawia ogniwo łańcuchowe z wygiętą płytą.

Łańcuchowe ogniwa *a* są połączone przegubowo między sobą w wiadomy sposób przez walce *b*; przy tylnym końcu każdego ogniwa jest przymocowana odpowiednio do obwodu krążka wygięta płyta *c*, mająca boczne ścianki *d* i przechodząca w przednim kierunku biegu w skierowany ku wewnątrz zamykający łuk *e* dla przed nią idącej wygiętej płyty.

Przy wolnym biegu łańcucha tworzy łuk *e* każdej płyty *c* z następującą w kierunku biegu płytą i z umocowanymi na niej ściankami bocznymi kubek. Przeciwnie, przy biegu po krążku łańcuchowym, wygięta płyta *c* jest w ten sposób sterowana, że wychyla się na zewnątrz, przyczem materiał zostaje przymusowo wypchnięty, a płyta *c* znajdzie się na obwodzie krążka.

Płyty wytwarzają wtedy nieprzerwaną wygiętą powierzchnię, na którą, w celu całkowitego usunięcia pozostałych jeszcze resztek materiału, działa się zgarniaczem *f*.

Taki przenośnik może być użyty przy każdym nachyleniu, w danym razie w pionowym położeniu, jak również jako pogłębiarka. Utworzone przez części *c* i *e* ostre krawędzie służą w ostatnim zastosowaniu jako krawędzie radlicowe; mogą one również być zaopatrzone w noże, które mogą być wymieniane; ścianki *d* stają się w tym wypadku zbędne.

Zastrzeżenie patentowe.

Przenośnik łańcuchowy, w którym na ogniwach, prowadzonych po krążkach wodzących, są umocowane zaopatrzone w boczne ścianki płyty, wygięte odpowiednio do obwodu krążków i w ten sposób sterowane przez biegnące po tych krążkach ogniwa, iż przy wejściu na krążki przechodzą one na ich obwód, znamienny tem, że wygięte płyty (*c*) są umocowane ruchomo na ogniwach i z przodu mają zamykające łuki (*e*), po których ślizgają się tylne krawędzie przedniej płyty (*c*) i jej boczne ścianki (*d*).

Heinrich Gross.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

